

[Helga Pedersen.]

at konstatere, at de to parter i DFDS nu begge giver udtryk for forståelse af den lille aktionærs medbestemmelsesret.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det følger af myndighedslovgivningens almindelige regler om bestyrelse af umyndiges midler, at stemmeretten på aktier tilhørende umyndige tilkommer overformynderiet og ikke værgen, medens den umyndiges formue i øvrigt, herunder fast ejendom, normalt bestyres af værgen. Dog har overformynderiet i reglen bemyndiget værger, der har fremsat ønske herom, til at udøve stemmeretten på en generalforsamling, men det skal jeg vende tilbage til i omtalen af overformynderiets praksis.

For så vidt angår aktieposter, der tilhører myndige kontohavere som båndlagte midler, har opfattelsen af, hvem stemmeretten tilkommer, været knap så fast. Det var tidligere den almindelige opfattelse, at båndlæggelsen ikke berøvede kapitalejeren adgang til at udøve stemmeretten, men siden slutningen af 1940'erne har justitsministeriet antaget, at stemmeretten til båndlagte aktier, i hvert fald når der er tale om tvangsarv, tilkommer båndlæggelsesinstituttet, i dette tilfælde overformynderiet. Justitsministeriets standpunkt er begrundet i, at stemmeretten må opfattes som en medråden over selskabets formue, der kan få betydning for aktiernes værdi, og det har været meningen med båndlæggelsen at berøve kapitalejeren rådigheden over midlerne. Endelig kan jeg, for så vidt angår rentenydelseskapitaler, henvise til, at den praksis, hvorefter båndlæggelsesinstituttet har stemmeretten til aktier, der hører til kapitalen, er godkendt ved en dom afsagt af vestre landsret i 1949, citeret i Ugeskrift for Retsvæsen 1949, side 637 og følgende. Med hensyn til overformynderiets praksis vedrørende udøvelsen af stemmeretten kan jeg oplyse, at overformynderiet i almindelighed ikke møder på generalforsamlingerne, men på begæring giver vedkommende kontohavere eller disses værger bemyndigelse til selv at møde, dog normalt under den forudsætning, at der ikke på generalforsamlingen kommer emner til debat, der efter overformynderiets skøn kan bringe sikkerheden for de bestyrede aktier i fare. I en del min-

dre selskaber med ganske få aktionærer giver overformynderiet imidlertid efter en mere eller mindre fast praksis møde på generalforsamlinger, når det skønnes fornuddent for at bevare aktieværdierne. Overformynderiets stemmeafgivning på generalforsamlinger er altid foretaget med stor forsigtighed, og i konflikttilfælde har man alene benyttet den, når det krævedes til varetagelse af kapitalejernes interesser.

Om den aktuelle situation i anledning af DFDSs generalforsamling den 8 ds. kan jeg oplyse følgende. Det må i dag forudses, at en eventuel strid på generalforsamlingen i alt væsentligt vil komme til at angå besættelsen af de to bestyrelsesposter, der bliver ledige. Overformynderen har over for mig oplyst, at han agter at give møde på generalforsamlingen og dér repræsentere de kontohavere, der ikke selv har ønsket at møde. Derimod har han ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, om han vil benytte sig af sin stemmeret, og i så fald hvorledes han vil stemme. Jeg finder det vanskeligt at fortænke overformynderen heri, fordi det vel først under forhandlingernes forløb endeligt kan vurderes, om der ud fra de retningslinjer med hensyn til stemmeafgivning, som overformynderiet hidtil har fulgt, kan være grund til at stemme og på hvilken måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren give oplysninger om muligheden for gennemførelse af dagskoleundervisning for lærlinge inden den i lærlingeloven fastsatte frist, den 1. december 1964, jfr. lov nr. 261 af 2. oktober 1956 § 13, 3., jfr. § 33, 1?“

Ninn-Hansen: Ved revisionen af lærlingeloven i 1956 indførtes som en af de vigtigste nye bestemmelser, at der skulle være dagskoleundervisning i stedet for den aftenskoleundervisning, der hidtil havde været for lærlinge. Arbejdsministerens motivering for forslaget om dagskoleundervisning var, at man herigennem kunne opnå en forbedring af uddannelsen, idet lærlingene måtte formenes at være mere egnet til at modtage undervisningen, når den fandt sted om